

Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

ΟΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.— Συνδρομὴ προκληρωτῆα στὴν Ἑλλάδα 12 ὄρ. στὸ ὄξω τῆς Ἑλλάδος 18. Ἔκδεται τρεῖς τῆ. ἐβδομάδας, ἀπὸ 7-8 χρ. λιόδες φύλλα. Γιὰ κάμμειά καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμῆ, οὔτε γιὰ τὰς γ. ω. τοποθετήσεις. Κάμμειά καταχώρησι εἶπε τυπωθῆ, εἶπε μὴ, ἔπει πιστεφείηται. Ὅσοι μᾶς στέλλουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτες υπογραφή, καὶ ἡ υπογραφή τους θα τυπώνεται. Διάφεισις κάμμει δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ κάνουν τέτοιαις ἄς πᾶν σ' ἄλλαις ἐφημερίδαις. Γράφε ξεγράφε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλὰ, νὰ ξέρου πῶς τὰ γράμματά τους δὲν θὰ διαβάζωνται.

Ἀθήναι, 9 Σεπτεμβρίου 1884

Ἄρ. 140+138+8

1

Ὁ ἀξιότιμός μας κύρ Νομάρχης δὲν ξέρομε τί τοῦ κατέθηκε καὶ φαντάστηκε πῶς ἐπειδὴ ὁ δήμαρχός μας εἶναι μέσα πῶς αὐτὸς ἔγινε καὶ δήμαρχος καὶ Νομάρχης καὶ δὸς καὶ ὄλο στέλνει προτάσεις στὸ δημοτικὸ συμβούλιο, — κάνετε κείνο. Βρὲ βλακοσύμβουλοι, τί εἶναι αὐτὰ τὰ μασκαραλίκια, ἐκείνοι ποῦ ἔχουν παράπονα μποροῦν νὰ ἔρχωνται κατ' εὐθείας στὴν δημορχία, τί πᾶν στὸ Νομάρχη, γιὰ νὰ τοὺς βγάνη πασαπόρτια; Ἄν ἦστε φιλότιμοι καὶ ἂν θέλετε νὰ κρατήσετε τὰ ἐλεύθερα δικαιώματα τοῦ δήμου, πρέπει κάθε πρότασι τοῦ Νομάρχης, ποῦ προέρχεται κατ' εὐθείας ἀπ' αὐτὸν νὰ τὴν ἀπορρίψετε. Ὁ νομάρχης εἶναι ἄνθρωπος τῆς κυβέρνησις ἡ ὁποία θέλει μὲ μέσον τοῦ νομάρχου νὰ μᾶς ἀφαιρέσῃ ὡς καὶ αὐτὴ τὴν δημοτικὴ αὐτοδιοίκησι. Τι εἶναι πάλι αὐτὰ νὰ μᾶς καθίση στὸ σβέρκο σὰν σφύγκα ὁ κύρ Νομάρχης.

Κυττάξετε, κακομοίριδες δημοτικοὶ σύμβουλοι νὰ μᾶς φυλάξετε καλὰ τὴν αὐτοδιοίκησι τοῦ δήμου γιὰ νὰ μὴ σᾶς πάρῃ ὁ διάλογος τὸν πατέρα, ψωφήμια τοῦ διαόλου ποῦ θέλετε νὰ μᾶς ψωφήσετε παραγωνρίζοντες καὶ τὴν μεγάλη καὶ ὑψηλὴ τιμὴ ποῦ ἔχετε ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ δήμου.

2

Κουταμαριῶν τὸ ἀνάγνωσμα. Τὸ δημοτικὸ μας συμβούλιο τρώγεται τώρα δὲν ξέρω πόσαις μέραις περὶ τῆς σιᾶς τοῦ τοῦ κύνουπα, ἦγουν μᾶς σὲ φαυλαταρίσματα καὶ ρητορταίς σάματις νὰ μᾶς τῶκαναν τὸ δημαρχεῖο βουλή καὶ γυμναστήριο, πῶς θὰ μιλοῦν στὴ βουλή, γιὰτι μερικοὶ ἀπὸ τοὺς συμβούλους μᾶς ἔχουν τὴν ἰδέα ἀφοῦ μᾶς πρόκοψαν πῶς θὰ βγοῦν καὶ βουλευταί. Τύφλαις. Λοιπὸν κάθονται τώρα καὶ συζητοῦν χωρὶς ἀποτέλεσμα γιὰ τὴ νέα ἀγορὰ ἂν πρέπει νὰ χαρίσουν ἐνοὺς χρόνου ἐνοίκια στοὺς κατακαυμένους τῆς ἀγορᾶς ἢ τριῶν μηνῶν, καὶ κάτι μπῆξε δεῖξε μὲ τοὺς ἐργολάβους τῆς κατασκευῆς.

Ἐδῶ, ἔνα κ' ἔνα κάνουν ἔνα. Τὸ κάψιμο τῆς ἀγορᾶς προέβη, ὅπως λέη ὁ νόμος ἀπὸ — ἀνώτερη βία — λοιπὸν σεῖς ἔπρεπε νὰ προσκαλέσετε αὐτοὺς τοὺς ἐργολάβους τῆς νέας ἀγορᾶς καὶ νὰ τοὺς πῆτε — Ἡ ἀγορὰ τῆς πρωτεύουσας τῆς Ἑλλάδος ἐκάνηκε, καὶ ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος μένει χω-

ρὶς ἀγορὰ, τὴν τελειώνετε, νὰ ἢ ὄχι, ἢ νὰ τὴν τελειώσωμε εἰς βαρος σας ἐμεῖς, ἐν ὀνόματι τῆς ἀνώτερης βίας, καὶ ἂν ἔχετε τίποτα ἐναντίον τοῦ δήμου ἀπαιτήσεις τῆς βρίσκομε στὴν δικαιοσύνη.

Τὰ κρέατα τῶν χασάπιδων στὴ νέα ἀγορὰ βρωμοῦν ἐπὶ τῆς ὥρας των. Γιατί; Διότι τοποθετήσατε τὰ χασαπιά σὲ μέρος ποῦ μοναχὸ τοῦ βρωμᾶ. Νὰ τοὺς μπάσετε μέσα τοὺς ἀνθρώπους. Τοὺς μανάβιδες τοὺς ἔχετε ἐπίσης ἀπόξω καὶ ψίβει τὰ ὀπωρικά τους ὁ ἥλιος ὅπως ὁ φούρνος τὸ ψωμί. Βάλτε τους τὰ σίδερα γιὰ τῆς τέντες καὶ αὐτοὶ πληρώνουν τὸ πανί. Ὁ ἥλιος καὶ ἡ σκόνη τοὺς ρήμαξε. Καὶ ἀκόμα ἔνα ἄλλο, ν' ἀπαγορέψετε μὲ μέσον τῆς ἀστυνομίας νὰ μὴ πουλοῦν μὲ τὰ κάρρα στὴ καυμένη ἀγορὰ κρέατα, γιὰ νὰ μάθη ὁ κόσμος νὰ πηγαίνη στὴ Νέα.

Αὐτὰ νὰ κυττάξετε, καὶ ὄχι νὰ μᾶς κάθετε καὶ μᾶς συζητᾶτε περὶ ἀέρος καὶ ὑδάτων. Ἄει στὸ διάλογο βλάκες.

3

Μοσιοῦ κόντε πεινάω, ἤθελα νὰ πῶ κόντε Λαβὼρ ποῦ εἶσαι γραμματυφλὸς καὶ πρῶτος στὴ φραντζέζικη πρεσβεία, παρλεβοῦ φρανσεῖ; Ἐγὼ παρλάρεις. Ἐλα λοιπὸν νὰ παρλάρωμεν. Ἐγὼ, βρὲ κύριε πῶς σὲ λένε, ξέρω πῶς οἱ ἀληθινοὶ φραντζέζοι εἶναι ἰππότες σὲ ὅλα τους, ἐνῶ σὺ φαίνεσαι πῶς εἶσαι οὐνας γκάϊνταρος, αὐτὸ εἶναι φραντζέζικο, καὶ ἑλληνικὰ ἔνας ἀνθρώπος τίμιος μὲ μεγάλα αὐτιά. Γιατί ρὲ κύριε, δὲν πληρώνεις ἐκείνο τὸν ἀνθρώπο ποῦ σοῦκανε τὴ μεσιτεία καὶ νοκικιασες τὸ σπῆτι τῶν Ρωμαίων ποῦ κάνει ὁ κόπος του 30 ντράχμες καὶ εὐγανες νὰ τοῦ δώσης σὰν νὰ ἦτανε ψωμοζήτης 10 ψωροδραχμαῖς, καὶ αὐτὸς δὲν καταδέχτηκε νὰ τῆς πάρῃ. Ποιὸς ἐφάνηκε, ρὲ, κύριε, ποῖδ ἰππότης, σὺ μὲ τὸ τρικαντό σου ἢ ὁ ἐντιμος πολίτης; Μπᾶς καὶ νομίζεις ὅτι ὁ Λαὸς τῆς Ἑλλάδος εἶναι ψωρίτης σὰν τὰ μελλεούνια ἐκείνα ποῦ ἔχετε στὴ Γαλλία καὶ κοιμοῦνται γυμνοὶ κατὰ χιλιάδες ἀνακατωμένους ἀνδρες καὶ γυναῖκες ἀποκάτω ἀπὸ τὰ γεφύρια χειμῶνα καλοκαίρι; Ἐδῶ, μονσέρ ἄμι καὶ τοῦ φτωχότερου Ἑλληνα θὰ τοῦ βρίσκωνται τόσαις δεχάραις στὸν κόρφο του ποῦ μπορεῖ νὰ σὲ πάρῃ μ' αὐταῖς κυνηγῶντας ἀπὸ δῶ ὡς τὸ Παρίσι.

Εμείς που μάς βρίζετε γρήκ και ντομούζ είμαστε όλοι νοικοκυραίοι και πρέπει να ξέρης πώς ως και κείνοι οι χαμάλιδες οι μαυιάτες που τούς βλέπεις ξυπόλητους ότι έχουν στη πατρίδα τους τα σπητάκια τους.

Ακόμα προχτές πέταξες σε μια γυναίκα 200 φράγκα που σου την κουβάλλησαν και 30 δραχ. λυπήθηκες να δώσεις σε φτωχό και νοικοκύρη άνθρωπο που σε δούλεψε ;

Αυτά σου τα γράφω από μέρος εκείνου που έραγε; τον παρὰ, διότι ἐγώ, ούτε κ'άν καταδέχομαι σε τέτοιους σ'άν και σ'ένα ξηνταβελώνιδες; ν' άπαντώ. Κρίμα που είσαι και αντιμουτάσους της Γαλλίας. Σου ρίχτω το γάντι και ρίξε μου και σύ το δικό σου και δὲν σκύπτω να το πάρω αν δὲν μου δώσεις και τα δυό. Μπαρντόν μουσιού και μη πρός βάρους σου, αυτό είναι παράπονο άδικημένο πολίτη και έπρεπε να γραφή πιό χοντρότερα, διὰ να μάθης ότι οι Έλληνες; δὲν είναι ζώα Αφρικανικά, σ'άν ένείνα που έχετε υπηκόους.

4

Από μεθαύριο λοιπόν αρχίζουν ή δημοσιεύεις των κλερτοανταποκριτών όσοι μάς έραγαν τον ιδρωτα των κόπων μας για να τους μάθουν και οι άλλοι έφημεριδογράφοι τι κανονίριδες είναι για να μη την πάθουν και για να μάθη και όλος ο κόσμον την άτιμη τιμιότητά των.

5

Ένας κύριος μάς παραπονιέται πώς δὲν γράψαμε για κείνες της Μαγδαλινης που άφίνει ο Κοσονάκος και περπατούν καροτσάδα στους δρόμους, εις τρόπον ώστε κατάντησαν να σβύσουν ως και αυτών τον χειμονιατικό μας περίπατο των Πιτσιδιών, γιατί καμμιά τιμιά δὲν τολμα να περάση από κει ούτε έφ' άμάξης ούτε επί καρρότσας, και το χειρότερο δὲν μπορεί να καθίση ένας τολίτης με την οίλογενεία του σ' ένα τραπέζι στα περιβόλια των Πατησιών χωρίς να έχη άντικρύ του και μια μαγδαλινή με πέντε δέκα σκυλανθρώπους.

Αυτά όλα τα γράψαμε προχτές και ο φίλος μας που παραπονιέται, φαίνεται πώς θα διαβάξη μόνο την έπιγραφή του Παληανθρώπου χωρίς να προχωρήση και πάρα κάτω. Κρίμας δὲ να μη πάρωμε και ένα δείχτη να του δείξωμε σε ποιο μέρος είναι γραμμένο ; Μπας και ήθελε να του τα τυπώσωμε και με κόκκινο μελάνι για να, τα δῆ. Τέλος πάντων αυταίς ή κυρίας Μαγδαληνης έχουν λάβει πλέον ελεύθερο πασαπόρτι από την αστρονομία και ό,τι γράψωμε π'άν τα λόγια μάς του κάκου.

6

Από τη Σμύρνη σε Αθήνας μαχαλά. Χαίρε, κύριε συνάχτη του Παληανθρώπου, και άς μη σε γνωρίζω και κάποτε ρίγνε κ'μμιά ματιά και σε μάς που κοντεύουμε να γίνωμε άθεοι. Ο κύρ Νικόλας Αρσένης έμάλωσε με τη νύφη του και . . . Στόπ είναι άτομικά. Και το νοστιμώτερο από όλα είναι, ότι ή κυρία αυτή που μάς γράφει, λέει, πώς δὲν ξέρει γράμματα και γι' αυτό τα γράφει άνακατωμένα. Καλά άφου δὲν ξέρει γράμματα πώς έγραψε το γράμμα και μάλιστα χωρίς να υπογράψη. Να γράψης, κυρία μας, το γράμμα σας εϊξερεις και να μάς την υποβάλλης την υπογραφή σου ούχ εϊξερεις ; Ω; πρός την μπύρα που μάς γράφεις που θα με κεράσης όταν έρθης στο **μαχχλά** της Αθήνας σε ευχαριστώ πολυ. Οι άνδρες; δὲν κερνούνται ποτέ; από γυναίκες, εκτός μόνο και παρὰ διὰ αλλοιωτικού κεράσματος.

7

Στου γείτονά μου του Ριζόπουλου το κατάστημα πήγε, λέει μια μέρα ένας άγνωστος και του γύρεψε το καντάρι του για να ζυγίση ένούς; γείτονα τα κάρβουνα. Απο κείνη όμως την ήμερα περιμένει άκίμα ο Ριζόπουλος το καντάρι του.

Τον παρακαλά λοιπόν θερμώς εκείνον που τουκανε αυτό το χωρατό για άστείο, να άφήση τα άστεία, διότι είναι πτωχός

άνθρωπος και σώνει που τόσαις μέραις δὲν έχει να κάνει τη δουλειά του, αλλοιώτικα θα αναγκασθη να βγάνη στα φώρα το όνομά του και δὲν άνακατεύεται. Μα δὲν είναι χωρατά αυτά.

Υ. Γ. Μωρέ είναι λωποδύτες, κλεφτοκανταράδες, σήμερα τόμαθα, που ρήμαξαν όλα τα μπακάλικα που είναι κει στο γεφύρι του Α Νεκροταφείου. Προσέχετε μπακάλιδες και μη δανείζεται ούτε δραμί. Είδοποιήθηκε και ή άστυνομία. Αλλο είδος λωποδοσίας π'αλι τουτο.

8

Κύρ Γιώργη Στεφανίδη γράφεις στον κύρ Η. Κωνσταντινίου ένα γράμμα και τον φοβερίζεις γιατί δὲν σου δίνει παράδες να πηγαίνης να μπεκρολογάς μέσα στης ταβέρνας. Κακόμοιρε άμα τον βλέπεις να φεύγης σαράντα μίλια μακριά, (πολλά είναι, άλλ' άς ήναι, ο λόγος το φέρνει), γιατί αν του ξαναφορτωθής και σε πιάσω στα νύχια μου θα σε σχίσω σα σαρδέλλα. Κακοήθη, και σε γυρεύω φυρί φυρί. (Ού καυγας άναψε), και θα λογαριαστούμε. (Δὲν άνακατεύομαι).

Σταύρος Θεσιότρας.

Σημ. Παλ. Κύρ κλητήρες πάρτε το μέτρα σας γιατί αυτοί οι άνθρωποι θα σκοτωθούν, κ'ί άς φοβούνται ο ένας τον άλλο.

9

Κύρ πάρεδρε. Να, όρίστε, δὲν βάζεις άδερρε και ένα φανάρι εκει στη βάθεια στα σπήτια του Δεσμίνη να μη πέφτουν την νύχτα και κατασκοτώνονται οι άνθρωποι και να το βάνης εκει στο μπακάλικο του Κασκανιώτη που ξόδεψε ο άνθρωπος και 50 δρ. από την τσέπη του και έρτειασε το δρόμο. Και έπειτα γυρεύεις να βγής και δήμαρχος; Αμ έτσι χωρίς να περιποιήσαι τους πολίτες και μάλιστα άπάνω στο δικαίό τους. Πρέπει να μάς περιποιήσαι, άδὲ θα φῆς μαύρο που θα σε λυτάξωμε. Αμ μάς έσκασες και σύ, με την άμερμυνομέρινά σου.

10

Δυό δάσκαλοι έκαναν, λέει, ιδιωτικό σχολείο στη Πλάζα και κατηγορούν όλων των άλλων τα ιδιωτικά σχολεία όπου σταθούν και όπου βρεθούν, το λοιπόν τέτοια άνατροφή μοχθηρή θα δόσουν στα παιδιά που τα μάθουν γράμματα. Έγώ λέω, πώς δὲν θα ήναι αυτό, αλλά κάποιος θα τους αντιπολιτεύεται και θελει να τους εκθέση τους ανθρώπους, ποιός ξέρει πάλι μπορεί να ήναι και αλήθεια, αλλά έμένα μου φαίνονται σ'άν ψέμματα και κ'άν αλήθεια άς ήναι. Φοβού τας διαβολάς κ'άν ψυδεις ψος, ήγουν να φοβάστε τους διαβόλους και άς ήναι και αληθινοί.

11

Ο Ανδρέας Αμπόγλους, ο ταχυδρομικός έπιστάτης της Στυλιδας κατατρέχει τον ταχυδρόμο Ν. Χαρίδημο που υπηρέτησε 11 χρόνια το κουβέρνο τιμίας και ευσυνειδώς και τον λύσσαζε τον άνθρωπο στα προστίματα, γιατί δὲν παραδέχτηκε ο φτωχός να του άφίρη 10 δραχμαίς το μήνα από τον ψορομιστό του, ενώ αυτός του άγόρασε και ένα γουρουνόπουλο και αυγά και κότες και τον κατηγορήσε και για άλλαις πράξεις, αλλά τον υποστηρίζουν ύπουργικοί βουλευται και δὲν τον κουνάει κ'άνένα. Τώρα ο ταχυδρόμος πάει να σκάση από τα προστίματα και από την κακορίζικιά αυτουνοῦ του γουρουνοφαγά κτλ. Ας τον χαιρείται ή κυβέρνησις και κείνοι που τον υποστηρίζουν.

12

Ένας φαηκτής του γυμνασίου πολεμά να πάρη άπολυτήριο από το γυμνάσιο του Περαιία με ψεύτικα άποδειχτικά. Ας προσέξουν λοιπόν οι κύριοι καθηγητάδες, γιατί κατά τον νόμο, αν τους γελάση και του δόσουν άπολυτήριο μαζύ μ'αυ-

τον π'άν κι' αυτοί μέσα άφου μάλιστα τώρα έμαθεύτηκε πώς πρόκειται περι κατεργαρίας περι κατεργάρου και δὲν συμμαζεύεται.

13

Τέλος πάντων ή δασκάλας ένούς παρθεναγωγείου κάθε Κυριακή στην Αγία Ειρήνη στη δεύτερη λειτουργία κατάντησαν σκάνδαλο εις τα μάτια του κόσμου με της έργολαβίαις των και ο ψάλτης της βλέπει και χαμογελά και ο Κατσιμπάλης καμόνεται πώς δὲν βλέπει τίποτα, και είναι περι διά ντροπής και κατάντησαν πλέον του ρεζιλικιού. Φτού σας συχαμένες, σκανταλιάρες που σκανταλίζεται τον κόσμο. Υ.Υ.

14

Στη Σμύρνη συστήθηκε μια άγαθοεργός αδελφότης Όμηρος και δὲν ξέρω πώς έκαναν τα μέλη αυτουνοῦ του συλλόγου και εΰγαναν κατά λάθος πρόεδρο ένα βλάκα και άγράμματο, για να τον ξεφορτωθούν λοιπόν τώρα έχουν σκοπό να τον χειροτονήσουν όχι πρόεδρο αλλά αυτοκράτορα πάσης ξεροκαμπίας. Παρατήσου βρε βλάκα άφου είσαι βλάκας. Θα σε πετάξουν με της κλοτσάις άξω, κακόμοιρε.

15

Ένας μασκαράς έτύπωσε σε μια έφημερίδα κάτι μασκαρόλογα εναντίον του λαμπρού ανθρώπου που είναι στη Κερασούντα κύρ Γ. Κ. Κωνσταντινίδη και βρίζει και τα κορίτσα του, ενώ αυτός ο άνθρωπος τώρα 28 χρόνια αγωνίζεται να κάνει και έκανε όσα καλά μπόρεσε για το εκει περα ρωμαίικο, σχολεία, νοσοκομεία και λοιπά και γι' αυτό πήρε και από τον Γιώργό μας παράσημο.

Έννοια σου κύρ Κωνσταντινίδη μη πικρένεσαι και τα ξηρά σ'υκα στο τοίχο δὲν κολλούν, κ'ύτταξε να εΰεργετ'ας όσο μπορείς τους ανθρώπους και να ήσαι βέβαιος, ότι κοντά στο παράσημό σου θα σου στειλω κ' έγώ ένα εΰσημο άπάνω σε μουκαβά μάλιστα χοντρό, και θα έχη αυτό πιό άξια από το παράσημό σου.

16

Κύρ Σωτήρης Αστρονόμος του Περαιία, παραπονούνται εναντίον σου, ότι τάχα χαρίζεσαι σε μερικούς κλητήρας και

(6)

ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ

ΤΟ ΔΙΑΟΛΑΚΙ.

ΣΤ'.

Έξακολούθησε λοιπόν ο γέρος να ψάλλη της Μαρουδίτσας που την ειχε καθίσει κοντά του.

— Σε συμβουλεύω, λοιπόν κορίτσι μου, να πάψης της φαντασίας, τα λούσα και τα λοιπά γιατί, ως καθώς είπαμε δὲν ξέρεις ο Θεός που θα σε ριξη.

Αφου τελείωσε ο γέρος άνοιξε το στόμα της και ή Μαρουδίτσα και του λέει:

— Καλά είναι όλα αυτά που μου λες, παπούλη, αλλά είναι γεροντικές συμβουλές και όταν γεράσω κ' έγώ θα δίνω συμβουλές στα παιδιά μου, τώρα όσο είμαι νέα θα κυττάξω να χαρῶ την ζωή μου, και ό,τι μου γράφει ο Θεός στο μέλλον θα το υποφέρω. Πώς είσουνα σύ στην νεότης σου ξηνταβελώης και μίζερης, πέρασε εκείνη ή εποχή.

Τώρα άλλαξαν τα χρόνια, τώρα είναι πολιτισμός και πρέπει να ζήσωμε όπως ζούν όλοι οι άνθρωποι, εδῶ είναι πάμπτωχος και της βλέπεις με τα λούσα των σ'άν μεγάλας κυρίες, και έγώ που έχω ένα μικρό πλούτο να μη ζήσω όπως πρέπει; Καλώς είναι ή συμβουλαίς σου, παπούλη, αλλά ελα που δὲν πιάνουν τόπο. Φύλαξέ τις παρακαλώ να της γράψης στα άπομνημονεύματά σου.

Έχεις μόνο 14 και τους ξεθεώνεις στην ύπηρεσία 12 ώρας την μέρα ενώ οι άλλοι κυνηγούν της μιγης, μου γράφουν και κάτι άλλα, αλλά τόσο μπερδεμένα που αν σου τάγραφα ούτε γώ θα καταλάβαινα τι θα σου γράφα, ούτε σύ που θα τα διάβαζες. Α; μείνη λοιπόν απερδεμένη ή δουλειά μας.

17

Κύρ Τρικούπη, έχω παρακαλέσει να σε παρακαλέσω από τους Αστριώταις, ήγουν τους κατοίκους του Αστρου της Κυνουρίας ότι σε ευχαριστούν και σ'ένα και τους βουλιαχτάς τους που τους κάνατε στον τόπο τους ταμείον γουρουνοδικειον, ε΄φουρία, τηλεγραφείο και τόσα άλλα, τώρα λοιπόν σε παρακαλούν, κύρ πρόεδρε να πας στο Αστρος και το Έπαρχειον και την ύπομοιραρχίαν, διότι είναι πόλις στη θάλασσα και κέντρο του έμπορίου της έπαρχίας των. Για ζέτασε καλά αυτό το ζήτημα, κύριε πρωθυπουργέ, και θα δῆς ότι έχουν δικαίο οι άνθρωποι, γιατί για την άδικία που τους γίνεται π'άν να μάς σκάσουν οι Αστριώτες.

18

Από την Κέρκυρα μάς γράφουν πώς στη μουσική της φρουράς κάτι νέαις στης 26 Αυγούστου πρόσβαλαν κάτι άλλους νέους και τα έστειλαν να τα τυπώσουν στο Βούκινο και δὲν τα τυπωσε. Καλά έκανε, και καλά θα κάνει να μη τυπώνη τέτοια πράγματα, για να μη βρῆτόν μπελά του κ'μμιά ώρα με τα δυό του χέρια. Τέλος πάντων σας παρακαλούμε τέτοια σκατά στα μούτρα σας να μη μάς γράφετε άλλοτες, διότι ή έφημερίδες δὲν είναι πορνοστάσια και όργανα των κακοηθειών σας και μωριών και βλακειών και των άλλων παραπλησιών.

19

Από την Μάλτα, την χώρα, ήγουν σας των μαλτέζων ένας κάποιος ιερολογιώτατος Γιώργης Πρωτοπαπας κάνει τον θεολόγο κει και διδάσκει πώς ή ειδολολατρεία είναι άνωτερη από την Χριστιανοσύνη και έχει παραφουρκίσει εκει τους ρωμηνούς και άς προσέξη καλά να μη του πάρη ο διάολος κ'μμιά ώρα το καλιπαύφι του από τους μαλτέζους. Ορσε και άλλος παπαφιλόζοφος με δίπλωμα του αλληλοδιδασχικού. Τί λες ήθικολόγε της Σμύρνης, έγώ βρίζω το ίερατείον ως

Εδῶ τώρα είναι το φέρον σε φέρει. Μας πήρε ο παταμός του πολιτισμοῦ και πάμε όπου μάς πείει, με είτε σε βράδρο μάς ρίξει, είτε στη θάλασσα, πάμε ποίμα. Πώς με θέλεις 16 χρονῶ κορίτσι να γίνω γρηούλα; Αμ τότες πές μου καλλίτερα να πάω να γίνω καλογρηά, να κλειστώ σε κ'άνένα μοναστήρι, να φορέσω μαύρα τάχατέ; μου και να κάνω κει μέση τα χειρότερα από όσα κάνω τώρα δξω στους μπάλους που λες και τα θέατρα.

Αί, παπούλη, εσ'ένα τώρα ή ήλικία σου είναι να κάθεις στη σόμπα και να μάς λες παραμύθια του καλού καιρού να γελούμε όταν χιονίξη, γιατί της άλλαις μέραις δὲν έχομε καιρό ούτε όρεξι κι' αυτά ν' ακούμε. Μου λες πώς φορῶ πολυτέλειαις, μπούστους, κορσέδες και μετάξωτά. Αμ τι φορούν ή άλλαις; Μπας και θέλεις να φορέσω σαλβάρια και κεντητά πασουμάκια. Έρχομαι λες και σε πειράζω, αί και σύ όταν ήσουν μικρός δὲν άγαπούσες να πειράζης τους μεγαλύτερους σου; Και όταν δὲν χωρατέψω με σε με ποιόν θα χωρατέψω; Σύ σ'ά γέρος παπούλης δὲν πρέπει να με ξεσυνερίζεσαι και αν κ'μμιά φορῶ σου λέω κ'μμιά άνοησία και φουρκίζεσαι. Η ήλικία το φέρνει.

Πές μου, παπούλη, όταν ήσουν σύ δεκάξη χρονῶ σ'άν τι άνοησίαις να έκανες και σ'άν ποσας φοραίς να έσκασες τον πατέρα σου; Όλα δικα σου τα θέλεις;

Αμα άκουσε αυτό ο σιδρ Παντελης άνοιξε το στόμα του μια πιθαμή και άκουγε την Μαρουδίτσα, τώρα μεθαύριο θα δούμε τι της άπάντησε, γιατί μου φαίνεται πώς του τα μπερδεψε.

Και από τή Μιλτα ἀκούονται ἡ αἰσχραὶ πράξεις σας. Οὕτω γροῦνι.

Ὁ μπεντουῆνος τῆς Ἑλλάδας = Τὸ πᾶν εἶμαι ἐγώ, θὰ σᾶς ψῆσω ὅλους.

20

Πρὸς τὸν διευθυντὴ τῶν τηλεγραφείων. Κάνε μας τὴ χάρι κύρ κύριε νὰ κάνης παρατηρήσεις σ' αὐτὸν ποῦ εἶναι στὸ τηλεγραφεῖο τοῦ Ἄργους νὰ κάθεται ταχτικά στὴ δουλειά του, γιατί πηγαίνουν οἱ ἄνθρωποι νὰ τηλεγραφῆσουν καὶ οὐλο λείπει. Ποῦ τὸν χάνεις ποῦ τὸν βρίσκεις στὰ τσουμποῦσα καὶ τῆς γουρου.οπούλες τῆς ψητές Ἄλλο εἶδος ταραχῆς πάλι αὐτός. Πᾶνε νὰ δόσουνε τηλεγράφημα κατεπεῖγον οἱ πολῖτες καὶ τοὺς λένε = περάσετε αὔριο. Ὅρσε μεσ' τὰ τηλεγραφεῖά σας, ἄθλιοι, ὅπως τὰ καταντήσατε.

21

Ἐπὶ τὸ Λαύριο ὁ Γιάννης Σαριδάκης μοῦ γράφει καὶ μὲ βρίζει πὼς πλέον δὲν γράφω τίποτα στὴ πατσαβοῦρά μου, καὶ τί τοῦ μέλλει λέει ἐκείνου γιὰ τοὺς ἐμπόρους τοῦ Περαῖα καὶ τὰ λοιπὰ σαλιαρίσματα μας. Τὸν εὐχαριστοῦμε γιὰ τῆς συμβουλαὶς καὶ τὸν παρακαλοῦμε πάλι νὰ μᾶς ξαναγράψῃ μὲ κἀνένα στουπόχαρτο γιὰ νὰ μὴ πληρώσῃ καὶ ταχυδρομικά.

Λ α ὄ ς. = Μόνο τὸ ρόπαλό μου βλέπεῖς καὶ τᾶ φτειασες, καὶ ποῦ νὰ σοῦ κατέδῃ στὸ κεφάλι.

22

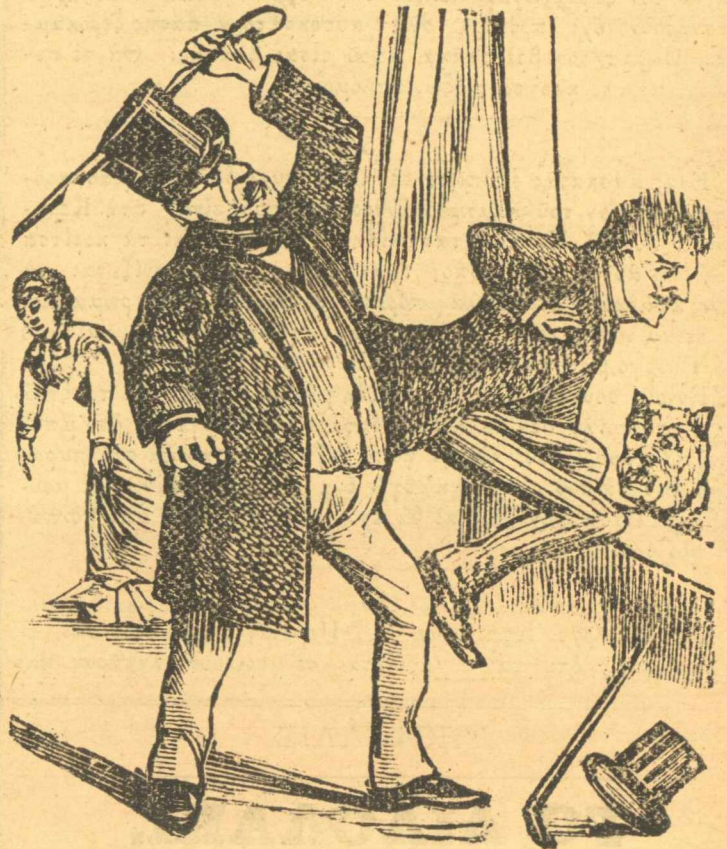
Πρὸς ἐκεῖνον ποῦ μᾶς γράφει πὼς ὁ οἰνοπώλης Μᾶης εἶναι Μακκρακιστῆς τοῦ λέμε πὼς ἀποταξάτο τῷ σατανᾷ, καὶ ἐπομένως ὑπάγε ὀπισθὲν μας σατανᾷ ποῦ θέλεις νὰ μᾶς πειράξῃς.

23

Κυρία Σοφία Στεφανοπούλου ποῦ εἶσαι στὸ Ναύπλιο ἐσὺ πάλι μᾶς εἶσαι ντιπ παραξενὴ γυναῖκα καὶ λές πὼς στὸ ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ σπῆτι σου ταβερνιὸ τραγουδοῦν γυναῖκες καὶ σοῦ χαλοῦν τὴν ἡσυχία καὶ τὰ ἀνάφερες στὴν ἀστρονομία καὶ βρῆκε ὁ νοικοκύρης στὰ καλὰ καθούμενα τὸν μπελά του. Αὐτὰ εἶναι ὅλα ψέμματα καὶ μὴ θέλῃς μὲ τῆς παραξενειαὶς σου ν' ἀδικᾷς τοὺς ἄνθρώπους, καὶ πρὸς τούτοις ὅταν περοῦν γυναῖκες νὰ μὴ τῆς κοροϊδεύῃς ἀπὸ τὰ παράθυρα τί φορεῖ ἡ μιὰ καὶ ἡ ἄλλη γιατί θὰ μαλλώσετε, μὲ κἀμμιά.

24

Κύρ γραμματέα μὲ τὰ γυαλιὰ ποῦ εἶσαι στὸ κεντρικὸ ταμεῖο καὶ πουλᾷς τὸ κινητὸ γραμματόσημο κύρ Γ. Ζάρκο, σὲ παρακαλοῦμε νὰ πουλᾷς σὲ ὅλους ἀνεξαιρέτως καὶ νὰ μὴ κάνῃς ἐξαιρέσεις καὶ προτιμήσεις γιὰ κακομοίρη θὰ σὲ βάνουμε στὸν Παληάθρωπο νὰ σὲ μάθῃ ὁ κόσμος κτλ. Ὡ δίαολε καϊσὺ.

Πατέρας σὲ γυό — Μπουραρία αἰ ; Νὰ μπουραρία.

Τὴν δευτέρα

Ἄνοιξε στὸ δρόμο τοῦ Αἰόλου τὸ νέο καὶ μεγάλο κατάνημα τῶν ἀδελφῶν Λελοῦδα μὲ τῆς μπόλικες μανιφατεῦρες τοῦ κασιφῆρα, τσίχλας καὶ λοιπὰ. Ἄλλο πάλι αὐτὴ κατάνημα τοῦ χίνει ὁ ἄνθρωπος τὸ νοῦ του μέσα. Οἱ ἀδελφοὶ Λελοῦδίδες γνωστοὶ εἰς τὴν Ἀθήνα κατάνησαν πλέον τὸ ὄμα τῶν τιμιωτέρων μας ἐμπόρων.

Αὐτὰ τὰ γράφω γιὰ σᾶς τὴν εἰρωλογία ποῦ πάτε καὶ ψουνίζετε ψευτικὰ πράγματα ἀπὸ ψευτοεμπορεύματα καὶ τὴν δημοκρασία, ὅτι νὰ μὴ βλέπετε τὴν πολυτέλεια τοῦ κατάνημα καὶ φοβᾶστε νὰ μπῆτε μέσα, μὲ τὴν ιδέα δτι θὰ σᾶς πάρουν πολλὰ, διότι ἴσα ἴσα οἱ ἀδελφοὶ Λελοῦδα ἀπὸ σᾶς τὸν ἐργατικὸ Λαὸ περιμένουν τὴν ὑποστήριξι. Ὅλοι ἐκεῖ, ὅλοι ἐκεῖ ἐργάτες. Ζήτω οἱ πολυτελεῖς δημοκράτες Λελοῦδίδες. Νὰ ἐμποροὶ τοῦ Λαοῦ. Ἄκουτε; Νὰ μπένετε μέσα ἐλεύθερα καὶ οὔτε νὰ φοβᾶστε οὔτε νὰ ντρέπεστε. Εἶναι δημοκρατία.

Αὐτοὶ

οἱ ἀδελφοὶ Κούζιδες ἔχουν τὸ καλλίτερο μαῦρο γαβιάρι. Φαντασθῆτε πλέον ποῦ ἀνεβαίνουν ἐξεπιτήδες καὶ ἀπὸ τὸν Περαῖα ἀπάνω γιὰ ν' ἀγοράσουν. Κρυφὰ μοῦπαν πὼς τοὺς μένει ἀκόμα ἓνα βαρέλι, τὸ ὅποιο εἶναι θεὸς τῶν Θεῶν τῶν γαβιαρῶν.